

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 2 goldinarja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XVIII.

V Celovcu, 30. decembra 1899.

Štev. 36.

Časnikarski kolek odpravljen! „Mir“ — tednik!

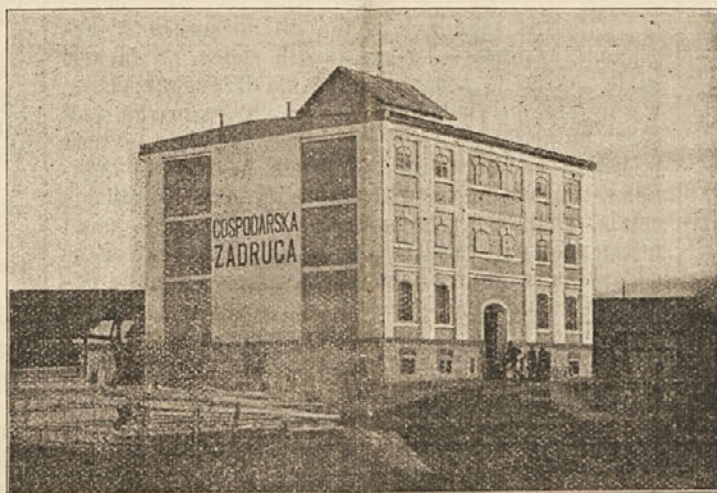
Gospodsk zbornica državnega zbora je pritrčila sklepu poslanske zbornice, da naj se z novim letom odpravi časnikarski in kolodarski kolek. Ker je torej padla ta ovira, izhajal bode „Mir“ zanaprej kot tednik, in sicer vsak četrtek.

Storili smo ta važni korak v razvoju našega lista v nadi na krepko pomoč slovenskih rodoljubov! S tem, da bode naš list izhajal kot tednik, se nam stroški jako povišajo. Ker ostane pa cena listu ista, kakor je bila doslej, namreč 4 krone (2 gld.) na leto, nam bo mogoče izhajati le tedaj, če nam premožnejši rodoljubi pridejo na pomoč z večjimi doneski in da vsi naročniki pravočasno odštejejo naročnino ter nam pridobivajo kolikor največ mogoče novih naročnikov!

Kako važen je dober časnik ravno v naših časih, mora spoznati vsakdo, kdor se le malo zmeni za javno življenje. Kaj pomeni za koroške Slovence „Mir“, kaže naša zgodovina zadnjih 18 let, odkar izhaja naš list! Gotovo je ravno „Mir“ mnogo pripomogel k probuji narodne zavesti, ker je neprestano bodril in navduševal rojake za prepotrebno narodno delo! Tudi kot tednik bode „Mir“ trdno stopal po poti, katero mu je pokazal nepozabni naš Andrej Einspieler. Upamo, da nam bo zanaprej še bolj mogoče koristiti rojakom s prepotrebni poukom v narodnih in političnih ter v narodno-gospodarskih in drugih važnih zadevah.

Na Koroškem naj bi ne, bilo slovenske

liše, v kateri ne berejo „Mir“-a. Zato pa uljudno vabimo vse stare naročnike, da „Mir“-u ostanejo zvesti tudi zanaprej, ko bo „Mir“ prihajal k njim vsak teden. Privabijo naj pa tudi čim največ novih naročnikov. Kdor sam ne more naročiti lista, naj se združi

Skladišče v Sinčivasi.

s kakim sosedom, da ga skupaj naročita in bereta! — Prosimo cenjene rodoljube tudi, da nas podpirajo z rednim dopisovanjem, da nam poročajo o raznih dogodkih itd.

Naročnina ostane ista, kakor je bila doslej, namreč 2 gld. (4 krone) na leto. Ceneje lista kot tednika ne moremo oddajati. Naročnina naj se plačuje naprej.

V nadi na božjo pomoč in na izdatno podporo slovenskih rodoljubov lotimo se težkega dela, ki nas še čaka v bodočnosti!

Vsem naročnikom in bralcem, dopisnikom in prijateljem:

Srečno novo leto!

Staremu letu v slovo.

Na pragu novega leta smo, — zadnjega v tem stoletju. Kakor se potnik, ki je dosegel svoj cilj, rad obrača nazaj in pregleduje še enkrat pot, katero je premeril, tako je dobro, da se tudi ob koncu leta ozremo nazaj v ravnokar minulo dobo, ki je s hitrimi koraki zginila v morje večnosti.

Koliko dobrih želj in iskrenih voščil se je izreklo ob novem letu. Sedaj, ko se poslavljam od starega leta, vidimo, kako malo teh želj se je izpolnilo, koliko nãd nas je varalo, koliko prevar smo morali doživeti!

Devetnajsto stoletje imenujejo stoletje napredka in svobode. Res, v premnogih ozirih smo napredovali, promet in nekako vse življenje se je predrugačilo po novih iznajdbah. Drugo vprašanje pa je, ali je ta napredek ljudstva res tudi osrečil, ali jim je prinesel zadovoljnost, po kateri vendar vsakdo hrepeni! In ali je to znamenje pravega in zdravega napredka, da národi, celi stanovi vedno bolj ubožavajo in se približujejo žalostnemu propadu, dočim se denar, moč in veljava vedno bolj zbira samo v rokah nekaternikov.

In svoboda? Se li smemo ž njo res tako ponašati? Ali se ne kaže, da tako imenovana svoboda dostikrat ne obstoji v drugem, kakor da se sme svobodno šopiriti krivica, razuzdanost, greh. Celim národom se kratijo in kradejo vse pravice — v imenu svobode. Revni stanovi se pritiskajo, izsesavajo do mozga — v imenu svobode. Krivi nauki, odkrita nevera, se oznanjujejo — v imenu svobode. Nikakor ni torej tolažljiv pogled po svetu ob koncu stoletja.

In ali je morda tolažljiv pogled na našo Avstrijo? Gotovo ne! Toliko razkosanosti in nasprotja je bilo malokdaj in saj smo v minulemu letu zopet morali videti, kako zakleti nasprotniki naše države prav očitno, s pomočjo nemških mark delajo na njen razpad. Državni zbor, v katerem bi se morale zagovarjati pravice národov, sklepati o blagorju ljudstva, bil je vsled znanega nastopa združenih nemških strank povsem nesposoben za vsako delo. Izdali so svoj „binkoštni program“, v katerem zahtevajo za-se vse, drugim národom ne privoščijo nobenih pravic. Po tej poti kajpak ni mo-

PODLISTEK.

Koliko je vredna zadovoljnost.

V majhnem, pa prijaznem mestu K. je živel ubog krojač. Dasi revež, bil je vendar vedno vesel. Ljudje, zlasti pa sosedje so se temu zelo čudili, zakaj vedno je veselo žvižgal in pel, kedarkoli so hodili mimo njegove delavnice.

Bogat sosed je revnega krojača zaradi njegove nenavadne veselosti že dalj časa opazoval. „Kaj li ga dela tako srečnega?“ mislil je imeniten gospod večkrat sam pri sebi.

Nekega dne je radovednost gnala bogatega gospoda v krojačevo delavnico, da izvé ondi iz krojačevih ust vzrok njegovega vedno veselega srca. „Zakaj bi ne bil vesel in zakaj bi ne pel,“ odgovori mu krojač, saj si prislužim vsak dan toliko, da preživljam, če tudi ne lahko, sebe in svoje. V mojej delavnici je res vse revno, a vkljub temu ne trpimo pomanjkanja. Seveda, ko bi imel jaz takole kakih sto goldinarjev, gotovo bi si marsikaj boljše uredil.“

Gospod se kar začudi bornemu rokodelcu in pa njegovej skromnej želji; ne da bi dolgo pomisljal, seže v žep ter našteje krojaču sto goldinarjev, rekoč: „Vidim, da ste pošteni, delavni in z malim zadovoljni, zato vam podarim te-le novce; porabite je, kakor najbolje znate.“

Nato se gospod obrne ter odide, da se mu iznenadeni krojač niti zahvaliti ni mogel. Ves začuden je gledal naš rokodelca kup denarja; srce se mu je veselja smehljal, da bi kar zaukal.

Bogati sosed pa je bil zdaj zelo radoveden, kaj bode presrečni mož počenjal, ker je dobil toliko denarja, kolikor si ga je pozelel sam. Večkrat je hodil gospod k oknu poslušati, da bi slišal radostno petje srečnega rokodelca. Toda glej! Krojača ni bilo slišati; tri dni zaporedoma ga je hodil radovedni gospod poslušati, a zaman; ni se oglasil več ne z okroglo pesmico, ne z veselimi žvižganjem.

Ves začuden se odpravi gospod četrty dan v krojačevo delavnico ter ugiblje med potom, da je mož morda zbolel. Tja prišedši najde krojača globoko zamišljenega; sedel je za mizo ter glavo opiral z roko. Še le ko gospod vstopi, zgane se zamišljeni krojač ter spoznavši prišleca, hiti svojemu dobrotniku naproti.

Ta se nekoliko časa s krojačem razgovarja in naposled ga vpraša, kaj je zadnje dni delal, da ga ni bilo nič slišati.

„Oh, ne vprašajte me po tem, gospod,“ tako prične krojač; „noč in dan nisem imel pokoja, vedno sem mislil in tuhtal, kaj bi z denarjem počel, koliko in kaj bi nakupil, da ne bi delal nobene potrate. Še danes mi ne dá mirú ta nesrečna misel, in ravno prav je, da ste prišli. Vzemite, prosim vas, novce zopet nazaj. Saj vem, da se povrne potem v mojo delavnico zopet oni mir in pokoj, ki mi je srce napolnjeval, ko še nisem premozel toliko denarja.“

„Verjemite mi, blagi gospod,“ nadaljuje krojač, — „meni je moje zadovoljno življenje ljubše, kakor največji kup denarja, ki me vznemirja noč in dan.“

Zadovoljnost je več vredna kakor zlato, ona je največje bogastvo na zemlji. „Zab. knj.“

Kralj in postajni načelnik.

Na nekem potovanju si je belgijski kralj Leopold brzojavno naročil svoj dvorni vlak ter se nepoznan podal na železnično postajo dotičnega kraja, da se odpelje z vlakom v Bruselj. Toda peron je bil za občinstvo zaprt. „Oprostite, gospod, nihče ne sme na peron, dokler ne odide kraljev vlak“, nagovori postajni načelnik kralja-neznanca. Navidezno grozno nejevoljen je sklenil Leopold malo pošaliti se s strogim uradnikom, ter jel z vso silo riti mimo njega skozi izhodna vrata. „Proč s poti!“ zakriči uradnik, ki je imel že itak dovolj opravka. Naš neznanec se pa odreže: „S tem vlakom, ki tam stoji, se hočem peljati. Radi Vas ga ne maram zamuditi.“ — „S tem vlakom se ne morete peljati, to je dvorni vlak.“ — „To me prav nič ne briga in ko bi bil tudi carjev vlak,“ se odreže nejevoljno kralj in pahne od sebe nadležnega uradnika. „S tem vlakom bom zapustil to gnezdo, če se še tako togotite.“ To je bilo uradniku preveč. Prime usiljenca za roko ter ga odvede z besedami: „Tukaj samo jaz zapovedujem, in če se takoj ne spravite s poti, Vas s silo iztiram s kolodvora.“ Odločno se je ustavil kralj Leopold in strogi načelnik je že hotel izvršiti svojo grožnjo, kar pride kraljev pribočnik (adjutant) ter nagovori neznanca z „Vaše veličanstvo!“ Kdo je bil bolj poparjen, kakor načelnik, kralj mu je pa smejoč se podal roko v priznanje njegove velike vneme za službene dolžnosti.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Naročajte in razširjajte „Mir“!

goče priti do sporazumljenja in narodnega miru, kateremu more biti podlaga samo pravica.

Zalosten je še vedno pogled na naše slovenske dežele, in ko ob koncu leta delamo národu račun, težko da bi mogli izkazati kaj dobička! Vémo, kako neusmiljeno nas zatirajo na severu in jugu, kako nam kratijo národne pravice, kako národ zdihuje v sponah, v katere ga je spravil brezsrčni tujec. Z vso silo delajo zoper nas.

To čutimo zlasti koroški Slovenci, katerim je prineslo minulo leto tudi jako malo dobrega, a mnogo britkega. Mnogo je še zasplosti, nedelavnosti, nezavednosti. Po največ krajih je število delavnih rodoljubov še pičlo, nasprotnih agitatorjev pa je povsod obilo in ti so neprestano na delu, da zapeljujejo in pridobivajo omahljivo in nezavedno ljudstvo za svoje zlobne namene.

Ko se spominjamo ob koncu leta narodnega dela, omeniti nam je najprej družbe sv. Mohorja, ki je letos na Koroškem lepo napredovala. To je za nas veselo znamenje, ker morajo dobre slovenske knjige nadomestovati pomanjkljivi šolski pouk. Naj bi število udov-Mohorjanov tudi v bodoče napredovalo.

Za pouk našega ljudstva se je mnogo storilo po shodih Ciril-Metodovih podružnic. Takih shodov je bilo 13. „Národna šola“ v Št. Rupertu dobro napreduje. Letos se je otvoril tretji razred. „Mir“ je nabral tekom leta za to šolo 1536 kron 30 beličev.

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ je tudi vstrajno delovalo. Napravilo je 10 shodov. — Jako pomembno je za nas skladišče v Sinčivasi, katerega podoba podamo danes svojim čitateljem. Kako se je zidalo, kako se slovesno otvorilo in kako blagodejno deluje, o vsem tem smo v svojem listu obširno poročali. Naj bi našlo skladišče prav obilno podpore tudi zanaprej in naj bi se kmetje tudi po drugih krajih združili v prepotrebnihih zadrukah!

Pomen posojilnic za našega kmeta se kaže čim dalje bolj. Letos je pričela blagonsno delovati dvajseta slovenska posojilnica koroška v Železni Kapli. Dne 1. avgusta so imele naše posojilnice drugo poučno zborovanje v Celovcu z dobrim uspehom.

Nasprotniki naši, javni in zakriti, bili so tudi v minulemu letu neprestano na delu zoper nas. Vlada nam je pošiljala uradnike, nezmožne slovenščine; v šolah se potujčuje slovenska deca slej kakor prej; v političnem oziru, v uradih, povsod odrekajo naši materinščini pravico do obstanka. Z vsemi silami in dosledno delajo na to, da bi zatrli našo národnost. Mnogo se je le-tem zakletim našim nasprotnikom že posrečilo, a vse le še ne. Najvišje sodišče je moralo zopet izreči, da je slovenščina na Koroškem ravnopravna z nemščino! Na naših rojakih je, da se zajamčenih njim pravic tudi dosledno poslužujejo!

„Schulverein“ steza svoje roke po slovenskih otrocih. „Südmarka“ nam hoče odjesti slovenska posestva. „bauernbund“ rogovili na vsej črti zoper nas.

Naj bi se zoper združenega nasprotnika združili vsi naši rojaki! Naj bi bili res možje v pravem pomenu besede, trdni, odločni, neustrašeni, boreči se za národa rast in čast po starem geslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Taki — so naši národnjaki!

(Dopis „Mir-u“.)

Ljudje, ki govorijo in pišejo eden in isti jezik, imenujejo se ljudstvo ali národ. Osebe pa, ki se trudijo na katerikoli način: da ali spopolnujejo in olepšajo jezik ali zboljšajo gmotno in gospodarsko stanje ali mišljenje ljudstva; osebe, katere žrtvujejo čas in denar, katere mislijo, govorijo in delajo pri vsaki priložnosti v prid ljudstva, — ti so národnjaki ali národnjakinje v pravem pomenu besede. Takih oseb pa imamo Slovenci na Koroškem preklivano malo. Vesela prikazen je sicer, da število takih národnjakov ne gre „rakovo“ pot; a resnica je, da gre le „polževo“, vsekakor zahtevam in potrebam sedanjega časa neprimerno pot naprej. Večji del krivde na tem nedostatku pade na národ sam, kateri še danes mnogoštevilno živi v svoji — rekel bi: prirojeni národni mlačnosti naprej — ne brigajoč se zase, ne za druge in ne meneč se, li ima poleg drugih dolžnostij tudi kake dolžnosti nasproti samemu sebi, in nasproti — národu — — — . Nekaj krivde pa pade — odkrito povedano — tudi na nekatere gospode duhovnike, kateri so popolnoma pozabili opominjati ljudstvo: „da ne more biti človek dober kristijan, ako ne izpolnjuje v tem smislu tudi državljanskih in národnih dolžnostij, kakor jih zahteva naš čas.“ Dostikrat taki tudi sami niso izpolnjevali ne državljanskih ne národnih dolžnostij, in ljudstvo je v takih krajih politično nevedno in zaspalo, da se Bog usmili. Pravih šol nimamo; če torej pastir beži, ima volk lahko delo.

Potrebe časa so take, da mora ravno duhovnik v vsakem oziru delati za ljudstvo. Mnogokrat je to poudarjal naš papež Leon XIII., ki zahteva, da duhovnik svojega delovanja nikakor ne sme omejiti na cerkev in zakristijo! Duhovnik, kateri dela samo na prižnici, bo malo opravil. On mora med ljudstvo in naj dobijo vsled tega vsi naši nasprotniki sušico!

Strah pred nasprotniki in mlačnost pa sta vzrok, glavni vzrok, da imamo Slovenci toliko „tudinárodnjakov“, kateri dobijo takoj „kurjo polt“, kedar le slutijo, da treba za národne zadeve, če tudi le nekaj krajcarjev (po novem bo: „beličev“) darovati in svojo národnost očitno priznati ali celo zagovarjati. Izgovarjajo se, kakor v sv. evangeliju na ženitnino povabljeni: Eden se boji „zamere“, drugi za „kšeft“, tretji zasluži komaj „obleko“; zopet drugi pravi: „saj nič ne pomaga“; peti gleda, kako se drži šesti itd. — Taki — so národnjaki! Bog se usmili majke Slave! Davno bi je ne bilo več, ako bi slovela na takih stebrih. Dvajseto stoletje, katero se imenuje „Slovansko stoletje“ je pred pragom! Začnimo ga navdušeno v národni zavesti in delajmo, da bo slednji gorski pastir národno probujen! G.

Državni zbor.

Zadnja seja je bila dne 20. decembra. V naglici se je rešilo še nekaj nujnih zadev. S to sejo se je zaključilo sedanje zasedanje državnega zbora, v katerem ob vladajočih neznosnih razmerah tudi sedaj ni prišlo do rednega, uspešnega dela. Vlada je hotela — liberalnim levičarjem na ljubo — razbiti sedanjo večino, a posrečilo se jej to ni. Desnica je ostala, vlada pa je morala iti. Rešilo se je samo nekaj postav: Časnikarski in koledarski kolek se odpravi, uravnajo se plače državnim slugam in odpravijo se mitnine.

V zadnji seji so zahtevali nemški nacionalci, naj se odpravi, oziroma omeji „sloveči“ § 14. Predlog je padel.

Deželni zbori so sklicani na dan 29. dec. h kratkemu zasedanju.

Novo ministerstvo.

Clary-jevo ministerstvo je padlo. Niti cele tri mesece ni bilo na državnem krmilu. Clary je nastopil vlado, ne da bi prav poznal vladajočih razmer. Hotel je na vsak način vstreti liberalcem, a desnico razbiti. Najhujši odpor Čehov si je sam napravil z razveljavljenjem jezikovnih naredeb. Imel je spraviti državni voz v pravi tir, a doseči tega ni mogel in tako je moral odstopiti. Slovenci za njim ne bodemo žalovali, saj nam je njegov pravosodni minister poslal v Celje Wurmser-ja, v Velikovec Rotschedl-a itd.

Novo ministerstvo je zopet uradniško in ima samo nalogo, da s pomočjo § 14. uvede potrebne postave, ki morajo biti vpeljane do novega leta. Sestavil je novo ministerstvo dosedanji železniški minister Wittek. Ministerstvo je sestavljeno: Wittek prevzame predsedstvo in železnice, Welsersheimb domobranstvo, Stummer ministerstvo za notranje posle, Schrott pravosodje, Stibral trgovino, Jorkasch-Koch finance, Blumfeld poljedelstvo, Berndt nauk in bogočastje, Chledowski bo minister za Galicijo.

Dopisi prijateljev.

Iz Velikovca. (Prenovljeni altar.) Naša mestna farna cerkev spada gledé svoje velikosti in lepega gotičnega sloga gotovo med najnamenitejše cerkve v naši podjurski dolini. Do najnovejših časov se pa znotranja njena oprava nikakor ni strinjala z lepim cerkvenim slogom; stari altariji so bili v renesančnem slogu in deloma že strohnili, lepa gotična okna z navadnimi okenskimi okvirji pokvarjena, cerkveni tlak obrabljen, klopi že zelo pohabljene. Začetek z olepšanjem naše starodavne cerkve storil se je l. 1896., ko se je postavil novi glavni altar, prekrasno v gotičnem slogu izdelan po našem rojaku-umetniku g. Vekosl. Progarju, akademičnem podobarju v Celovcu, in kamnoseku g. Voglerju. Stalo je to delo 6000 gld. V istem letu se je napravila iz mramorja v gotičnem slogu prelepa obhajilna miza, ki je stala 800 gld., in v ostala dvojna okna glavnega altarja so se vstavile steklene slike. Naš, za olepšavo cerkve jako vneti č. g. dekan je dalje l. 1898. dal napraviti v stranski kapelici žalostne Matere Božje nova okna z okroglimi šipicami, letos pa se je ponovila kapelica v desni cerkveni ladiji. Najpoprej so se kapelična čveterna okna v prvotnem gotičnem slogu ponovila in z novimi steklenimi šipicami oskrbela. Potem se je kapelični altar, ki je v renesančnem slogu napravljen, ker je lesovje bilo še v dobrem stanju, samo ponovil, in celo na novo se je napravila glavna altarna podoba rožnovenske matere božje. Vse delo je napravil g. Progar zelo lepo; posebno lep je nov kip Matere Božje: Mati Božja sedi in ima Je-

zuščka na krilu, božje dete podaja svoji materi rožni venec; mati božja pa rožni venec prav ljubko zopet ponuja svojim častilcem. Popravljeni altar ljudstvu zelo ugaja in vsako nedeljo obišče ga mnogo pobožnih častilcev Marijinih. Popravljanje oken je stalo 320 gld., altarja pa 726 gld. V prihodnjih letih se bo popravljanje cerkve nadaljevalo. Najpoprej se bo napravil nov kamneni tlak po celi cerkvi, potem nove klopi, nova leca in ostali altariji in okna. Ko bode popravljanje cerkve končano, bode naša cerkev gotovo ena najlepših na Koroškem. — Ob tej priliki opozarjamo rojake vnovič na g. Progar-ja, ki se je zopet pokazal pravega mojstra v svoji stroki in ki je vreden, da se rojaki ozirajo na-nj pri naročilih. Svoji k svojim!

Iz Kotelj. (Novi zvonovi.) Dne 3. junija je bil za nas žalostni dan, ko je namreč naša lepa vas s cerkvijo vred skoraj popolnoma pogorela, ali 3. decembra na 1. adventno nedeljo (po šestih mesecih) smo imeli zopet eukrat vesel dan. Blagoslovili smo tri nove zvonove, katere je vtila znana tvrdka Albert Samassa v Ljubljani v našo popolno zadovoljnost tako, da imamo zdaj zopet isto lepo ubrano zvonjenje, kakor poprej. Največji zvon tehta 1241, drugi 774, in tretji 413 kil. Četrti najmanjši je ostal pri požaru nepoškodovan. K slavnosti so prihiteli pobožni verniki iz vseh sosednih far, celó iz Štajerskega. Toliko ljudij niso Kotleje že dolgo videle in jih menda tako kmalu ne bodo. Vas in cerkev sta bili lepo okinčani. Zvonove je blagoslovil preč. g. kn. šk. duh. svetovalec in dekan Šim. Bauer iz Pliberka v navzočnosti g. župnika V. Valeša iz Guštanja in domačega g. župnika.

Iz Prevalj. (Naša knjižnica.) Kdor današnje zamotane čase pozna, ve tudi, da so temu vzrok večinoma slabi časniki in slabe knjige, katere zavijajo resnico in zapeljujejo ljudstvo. Naravno je toraj, da so dobri časniki in dobre knjige tudi dobra zdravila teh ran. Naše delavsko društvo, katero prav dobro vsepa in kojega vpliv tudi nasprotniki prezirati ne morejo, ima sicer knjižnico, ki je pa doslej zlasti gledé slovenskih knjig še jako omejena, da upravičenim zahtevam ne zadostuje. Obračamo se toraj do slovenskih rodoljubov, ter jih iskreno prosimo pomoči, denarja ali knjig vsakovrstne vsebine, posebno pa pripovedke; zlasti gledé novejših proizvodov smo v največji zadregi. Koliko lepih, izvrstnih knjig vendar leži okoli po omarah v farovžih in drugod, za katere se nihče ne zmeni, kajti knjiga enkrat prebrana — omari oddana, ostane tam pozabljena, med tem ko bi tukaj obilen sad obrodila. Prosimo toraj prav uljudno vse rodoljube pomoči, kajti naša knjižnica je jedina ljudska knjižnica na Koroškem, in s kakim zanimanjem ljudstvo sega po dobrih knjigah, videli smo že prvi dan, ko smo izposojevali knjige. Marsikdo bi morda rad dal kako knjigo, ko bi le sitnega pošiljanja ne bilo. Temu odgovarjamo, da imamo skoro vsak dan s pošto opraviti, potem pa je že vse jedno, če k vsakdanji pošti priložimo še eno ali več knjig, saj ne stane veliko — vrh tega pa je taka, našemu zatiranemu ljudstvu skazana dobrota vendar tudi dobro delo, katero bo Bog poplačal. Darove blagovolijo dobrotniki pošiljati z naslovom: Katoliško delavsko društvo v Prevaljah na Koroškem.

Iz Prevalj. (Pogreb.) Dne 13. decembra smo imeli tukaj žalosten pogreb. Umrla je Jerica Ladra, žena kmeta Ladra na Lešah. Bila je še le 47 let stara in krepke postave, a pred dvema mesecoma začela je bolehati in 11. t. m. rešil jo je angelj miru hudih bolečin, katere je prenašala z obédovanja vredno udanostjo v voljo božjo. Zapustila je moža, štiri deklet in enega sina, ki študira na celovski gimnaziji. Ona je bila mati v pravem pomenu besede, ne le mati svojim otrokom, ampak vsem revnim in ubogim. Bridke solze pri pogrebu so kazale, kaj je bila svojim bližnjikom. Gospod župnik Anton Kesnar, ki so vodili pogreb, poslovili so se od nje v ginljivih besedah ter jo priporočili navzočim v posnemanje. Bogu pa v večno plačilo. Srečni, ki umrô v Gospodu, kajti njim sledijo njih dela!

Iz Borl. (Pogreb. — Griža.) Dne 10. decembra t. l. umrl je tukaj po daljši bolezni gosp. Martin Švaj, ki je bil velik dobrotnik tukajšnje farne cerkve in dober Slovenec. Bilo je pred petimi leti, ko je podedoval po svojem stricu, gosp. profesorju Majdlnu, rojenem Blačanu iz ziljske doline, okrog trideset tisoč goldinarjev. Na to si je kupil lepo posestvo v Borljah, kjer je tudi do svoje smrti stanoval. Ker je bilo do takrat tukaj pri farni cerkvi prav slabo zvonjenje, kupil je pri ljubljanski tvrdki Samassa tukajšnji lepodoneči veliki zvon, ki tehta 1225 kilogr. ter je z raznimi stroški vred stal okroglo 1900 gld. Ker sta se s tem zvonom vred napravila tudi še dva druga nova zvonova, ima naša farna cerkev zdaj tako lepo ubrano zvonjenje, kakor ga je malokje slišati. Kakor je rajni gospod tudi sicer kot cerkveni ključar kazal vedno veliko skrb za lepoto božje hiše, tako je tudi v svoji oporoki ni pozabil ter ji je volil 80 gld.

za napravo belega plujjala ali kakor mi Slovenci pravimo, velikega mašnega plašča. Pa tudi slovenskemu národnemu gibanju nasproti bil je prijazen. Tako je pred dvema leti zborovalo slovensko katoliško-politično društvo v njegovi hiši, in k zadnjemu zborovanju meseca januarja t. l. v Črešnjah v ziljski dolini je on peljal govornike tako tja kakor zopet nazaj. Kakor tukaj, tako je tudi sicer povsod pokazal, da mu je bilo v njegovih prsih dobro, usmiljeno in radodarno srce. Zavoljo tega pa je bil v kljub jako slabemu vremenu njegov pogreb jako lep. Prišlo je obilno ljudstvo od vseh strani, udeležili ste se pogreba v polnem številu tukajšnji požarni brambi z godbo, potem lovci, katerih je samo v Borljah proti 20, šolarji in cerkveni pevci. — G. Martin Švaj je že 26., katerega je v tekočem letu v primeroma mali fari pobrala bela smrt s kruto in neprizanesljivo svojo roko. Od teh 26 ljudi umrlo jih je devet, in sicer sedem otrok in dva odrasla na griži ali kakor tukaj ljudstvo pravi na črboli, t. j. na črvoboli. Vsi ti umrli so v Goričah, kjer je ravno griža močno razsajala in kjer si jo je našel tudi neki star zidar-ski mojster iz šmohorske fare, ki je potem na tej bolezni tudi umrl. Zdj hvala Bogu, je huda bolezen pri nas prenehala, pa tudi iz drugih krajev v ziljski dolini, kjer si je prej izbrala marsiktero življenje čisto različne starosti v svojo žrtev, zdaj ni več kaj slišati o nji.

Novičar.

ŽIVIJO, trikrat ŽIVIJO! VSI z VESTI naročniki
In prijatelji MIROVI. — Bog Daj srečno in
Vesele novo leto!

Na Koroškem.

(Pouk v sadjereji.) Kakor smo že omenili, napravi naša gospodarska zadruga v Sinčivasi sadni vrt. Zato je že nakupila 10 tisoč divjakov, ki se bodo cepili še to zimo. Zato bo izvrsten g. strokovni učitelj poučeval v sadjereji. Kmete iz podjunske doline vabimo, da se udeležijo tega pouka. Pouk se začne v četrtek dné 4. januarja 1900 ob 1. uri popoldne v skladišču v Sinčivasi.

(Na delo!) Vrli „Slovenski Gospodar“ je objavil zadnjič nekaj jako primernih opominov, katere podamo v sledečem v ravnilo tudi svojim bralcem: Nobena kmečka hiša na Slovenskem bi ne smela biti brez časnika. Slovenci, Slovenke! Bodi torej naša sveta dolžnost, pridobiti vsak izmed nas vsaj ednega naročnika za „Mir“, vsaj enega novega uda Mohorski družbi. To bodi naš poslednji národní čin koncem tega stoletja in naše prvo národno delo začetkom novega stoletja. Skrbimo in delujmo tudi na to, da se vpišejo vsi naši slovenski prijatelji, znanci in sorodniki pri ljudskem štetju kot Slovence!

(Slovenščine — ni treba?) Včasih je prav dobro in potrebno, da čitaš tudi oni del uradne „Celovčanke“, v katerem se razpisujejo razne službe, napovedujejo dražbe, oglašajo kurateli itd. Tudi tam najdeš obilo dokazov za to, kako dobrotni in prijazni so nam Slovincem razni „nepripranski“ vladni krogi. Okrajni šolski svet v Velikovcu je razpisal mesto učitelja v Črnečah, t. j. v povsem slovenski vasi. V drugih takih razpisih tirjajo znanje slovenščine. V tem razpisu iščeš zaman zahtevo, da mora učitelj znati slovensko, dasi ono šolo pohajajo samo slovenski otroci!! Okrajnemu šolskemu svetu se ne zdi vredno, ozirati se na to dejstvo. Ali morda njega predsednik gosp. okrajni glavar ne vé še, da so Črneče slovenske, da tam nemških otrok sploh ni ne?! Ali je ta razpis že prvo delo novoizvoljenih zastopnikov, ultranemških gospodov Pinteriča in Metnica, ki sta po milosti liberalnih kmetov prišla v omenjeni zastop, da i tam uganjata svojo zagrizeno politiko zoper Slovence?! — Isto „prijaznost“, kakor velikovski okrajni šolski svet, nam kaže tudi poštna direkcija v Gradcu. Razpisala je mesto poštnega odpravitelja v Šmihelu v podjunski dolini. V razpisu zahtevajo vse mogoče stvari, samo znanja slovenščine ne, dasi je poštni okraj čisto slovenski! Treba bi bilo, da se oglasi tudi občina in pové slavni direkciji v Gradcu, kar ji gré! Pošiljajo nam čisto nemške uradnike; kako ti potem delajo z ljudstvom, katerega ne razumejo in kateremu so odločni nasprotniki, o tem se moremo prepričati malone vsak dan! Vse to kaže, kako prijazni in dobrohotni so nam „tam zgoraj“.

(Nemštvo reševal) je zopet celovski gosp. župan Neuner v seji mestnega zbora dné 19. dec. Ponavljal je staro laž, da so Nemci v Avstriji „zatirani“, in proslavljal Nemčijo. Navajeni smo, da g. župan ob vsaki umestni in neumestni priliki pogreva zastave svoje „Schlagerje“, zato jih tudi nihče ne upošteva več. Saj mora mož govoriti tako, da se vsaj še nekaj časa vzdrži na župan-

skem stolcu, katerega mu zavidajo njegovi nemško-radikalni „prijatelji“. Zanimivejše bi bilo, da bi nam g. župan kaj pripovedoval o dolgovih, v katere se tako lepo pogreza celovško mesto.

(Osebné novice.) V celovski bolnišnici je dné 16. dec. umrl g. dr. Artur Meyer, zdravnik v Št. Štefanu ob Zilji. — Prestavljena sta učitelja g. G. Götschl iz Št. Lenarta v Spodnji Dravberg in g. M. Krassnig iz Spod. Dravberga v Št. Lenart.

(Duhovske zadeve.) Cesar je imenoval stolnega kanonika vč. gosp. Karola Elsler-ja stolnim školarikom. Ob enem postane imenovani proštrassburški. Mil. g. knezoškof je imenoval župnika v Kotarčah, vč. g. Mat. Grösser-ja, stolnim kanonikom. Inštalacija obeh gg. je bila dné 28. decembra. — V stalni pokoj je stopil č. g. J. Globočnik, župnik v Pontablu. Nastanil se bo na Peravi. — Č. g. Jos. Eichholzer, provizor v Lipaljvasi, je prestavljen v Pontabelj. — Prezentovana sta: č. gg. E. Scheriau, župnik v Kotu, na župnijo v Šmihel pri Volšbergu, in č. g. Aleš Jelen, župnik v Karnskem gradu, na župnijo Ojstrica. — Misijon so imeli v Prevaljah. Vodili so ga č. oo. jezuitje: Doljak, Vrhovec, Pristov in Sennfelder. Obhajancev je bilo nad 2400. — Mil. gosp. knezoškof je imenoval kn.-šk. konzistorijalnim svetovalcem č. g. dekana Antona Richter-ja v Trgu, in kn.-šk. duhovnim svetovalcem č. gg.: Alb. Eichholzer-ja, župnika v Globasnici; Val. Šumah-a, župnika v Šmihelu nad Piiberkom; Jož. Lassnig-g-a, župnika v Št. Petru, in K. Zweiger-ja, župnika v Svincu. — V stalni pokoj stopi č. g. Jožef Kokic, župnik v Štebnu pod Juno.

(Drobiž.) Orožniška postaja se je dné 10. decembra otvorila v Kotmarivasi. — Zaradi davice so morali zapreti šolo na Lešah. — Železnico Spod. Dravberg-Velenje so otvorili dné 20. decembra, ono iz Zeltwega v Volšberg otvorijo menda dné 30. dec.

Po drugih slovenskih deželah.

(Slovensko časnikarstvo.) V Gorici začne izhajati z novim letom list „Národ“, kot priloga „Gorici“. Izhajal bo vsako drugo soboto. — V Ljubljani je pričel izhajati list „Slovenski učitelj“, ki bo združeval krščansko misleče slovenske učitelje in kojega geslo je: „Veri, vzgoji, pouku“. Pisal bode za slovenske učitelje, „zveste sinove svojega národa, pa tudi svete katoliške cerkve“. Prva številka je že izšla z jako zanimivo vsebino. Izhajal bo list dvakrat na mesec in stane 5 kron. — Gospodarska zveza v Ljubljani prične izdajati list „Národní Gospodar“.

(Slovenske zmage.) Dné 11. dec. so bile občinske volitve v Selnici ob Muri, pri katerih so Slovenci slavno zmagali. — Dné 17. dec. vršil se je v Trstu občni zbor zveze okrajnih bolniških blagajnic iz Primorske, Kranjske in Dalmacije. Slovenci so imeli na zboru večino. Došlo jih je 21, Lahov pa 13. Slovenci so zmagali z vsemi svojimi predlogi ter s tem spravili Lahe, ki so si domišljevali pravico na neomejeno gospodarstvo, v nemalo zadrego.

(V Trstu) dá država za pouk nemščine v ljudskih šolah na leto 30.000 glđ. Slovencev je mnogo več nego Nemcev, a ne dobijo niti krajcarja za svoje šole, nego si jih morajo sami vzdrževati na lastne stroške. Lepa pravica!

(Morilec Ravnik na smrt obsojen.) Ljubljansko potno sodišče je po dvodnevni obravnavi obsodilo v smrt na vislice 29letnega ljubljanskega krčmarja Blaža Ravnik, kateri je dné 9. oktobra t. l. pri Dobravi na Gorenjskem ubil in oropal svojega tovariša Blaža Žvana. Ravnik je prej trdovratno tajil, ter še le po razglasitvi smrtne obsodbe svoje hudodelstvo priznal.

(Izpred celjskega sodišča.) Pred celjskim sodiščem se je godilo zadnji čas več obravnav, ki so značilne zlasti zato, ker nam kažejo, kdo je kriv celjskih izgredov dné 4. in 5. avgusta t. l. Obsodbe kažejo, da so pouzročili vse one izgredne samo razni nemčurski in nemški hujskači. Napadalec sollicitatorja g. Bovha, znani Gabrič, je bil radi prestopka zoper telesno varnost nasproti g. Bovhi in spremljevalcem obsojen na teden dni zopora in v povrnitev odškodnine. Bivši celjski čorbar Golič je bil obsojen na 48 ur zopora, ker je napadalec na g. Bovho hujskal z besedami: „Haut's den Windischen nieder!“ Vseučiliščenik Scheligo, ki se je povodom češkega obiska odlikoval v metanju kamenja na Slovence in ki je pri g. dr. Dečku hotel odnesti napisno tablo, je bil 15. t. m. obsojen na šesttedenski zapor. Komi Karl Bračič je pomagal pobijati pri kaplaniji okna in je dobil za to 1 teden luknje. Vseučiliščenik Donau je napadel takrat dr. Dečka in dobil za to 1 teden luknje. Še eden „Nemec“ je čakal zasluženega plačila. To je nek Maks Wrečar, po letu sobni slikar, po zimi pa raznašalec vabil za nemško gledališče. Metal je kamenje na Čehe in Slovence

pri prihodu s kolodvora. Dobil je pet dni zopora s postom. In vendar so nekateri nemški — tudi „konservativni“ listi, med njimi i „Kärnt. Zeitung“, pisali, da so izgredov krivi — Slovenci!

(Osebné novice.) V Št. Ilju nad Mariborom je dné 13. t. m. umrl tamošnji učitelj, g. K. Sorko, vrl slovenski rodoljub, ki je slovensko stvar ob meji krepko podpiral. — Vrlo znani slovenski pisatelj in urednik, preč. gosp. dr. Fr. Lampé, v Ljubljani, je imenovan stolnim kanonikom. Iskreno čestitamo!

Križem sveta.

(Srbski kralj Aleksander) pride dné 30. decembra na Dunaj ter bo stanoval več dni na cesarskem dvoru kot gost našega cesarja. Tudi črnogorski knez Nikolaj pride prihodnji teden na Dunaj ter bo od cesarja sprejet.

(Nezgode.) V Köflachu na Gornjem Štajerskem se je dné 15. t. m. vsled množine snega udrla streha na steklarni. Ubitih je pet delavcev, 12 jih je težko, 20 pa lahko ranjenih. Od težko ranjenih jih je že nekaj pomrlo. Med mrtvimi sta tudi Slovence Franc Övirk in Josip Kveder, oba iz Lipovca. — Zima je letos nastopila z hudo silo. Po mnogih krajih je sneg in hudi mrzaz povzročil velike nezgode. V Trstu je burja napravila mnogo škode. Več vozov je padlo v morje, konji so utonili, ladije niso mogle dospeti na breg. — V Niklasdorfu pri Ljubnu je osebni vlak trčil ob tovorni vlak. Več vozov je bilo poškodovanih. Ljudij ni ranjen nihče. — V Rumuniji so nastale povodni. — V Amalfiju na Laškem se je udrla neka gora in pokopala več hiš. Nekatero ladije v luki so se potopile. Več ljudij je mrtvih. — Strašno neurje je bilo v Novorosijskem ob črnem morju. Vse hiše so poškodovane, mnogo ljudij ubitih. — Blizu Gradca sta trčila dné 23. decembra dva tovorna vlaka vkup. Več železniških uslužbencev je ranjenih. Med prazniki se je na železnicah zgodilo kar sedem večjih nezgod. Več o tem prihodnjič!

(To in ono.) Orožniki so zamenjali klobuke s „piklavbami“. Vse na čast Avstrije! — Gladú umirajo ljudje v Indiji. Nad dva milijona ljudij nima hrane.

Vabilo

slavnostni božičnici

v „Narodni šoli“

Družbe sv. Cirila in Metoda

v Št. Rupertu ob Velikovcu

v sredo dné 3. januarja leta 1900.

ob 2. uri popoldne.

Vspored:

1. Petje: »Detetu Jezusu«. Pojo učenci.
2. Uvodni govor. (Cikulnik Anton.)
3. Dvogovor: »Krščanska duša«. (Cikulnik Ana in Weis Mici.)
4. Govor. (Mici Miklavc.)
5. Petje: »Prišla je noč«. P. A. Hribar.
6. Deklamacije I. razr.: a) »Novoletne«. 1. Vchovec Janec, 2. Mesner Filip, 3. Skrinar Lojze, 4. Rak Anica. b) »Božične«. 1. Pušl Pepka, 2. Pušl Mici, 3. Muhar Liza, 4. Trepo Mici. c) »Zapuščena sirota«. Kočnik Katica in Isak Angela.
7. Petje: »Jezik moj«. Pojo otroci.
8. Deklamacije II. razr.: a) »Kdo je vse stvaril?«. (Kočnik Janec.) b) »Novoletne«. (Matija Lušin in Gros Tomaž.) c) »Moj dedek«. (Bruner Julika.) d) »Božična«. (Škofič Mici.) e) »Rožice po zimi«. (Ravter Ana.) f) »Tam na pašniku«. (Robnik Ana.)
9. Petje: »Bogu na višavi«. (Hladnik.)
10. Deklamacije III. razr.: a) »Novoletna«. (Karpf Luka.) b) »Slava Slovincem«. (Kunstl Janec.) c) »Zima«. (Cikulnik Mici.) d) »Božične«. 1. Isak Ana, 2. Mesner Mici, 3. Mesner Ana, 4. Martinčič Franja, 5. Škorjanc Magd., 6. Uranšek Lizika. d) »Nazaretska coetlica«. (Cikulnik A.) e) »Pesem od vrlega moža«. (Cikulnik Uršika.)
11. Petje: »Slovensko dekle«. Národna.
12. Igrí: 1. »Jurček gre na tuje«. Predstavljajo otroci II. in III. razreda, in 2. »Sv. Germana«, učenci III. razreda. — Vmes petje: »Vse mine« in »Po jezeru«.
13. Zahvala za božična darila. (Župan Franja.)
14. Petje: »Na straži«.
15. Razdelitev božičnih daril med učence.

K obilni udeležbi vabi častite rodoljube in prijatelje slovenske šolske mladine

učelništvo »Národne šole«.

Prihodnja številka „Mir-a“
izide v četrtek dné 4. januarja 1900.

Današnjemu listu je pridjana priloga: Vabilo na naročbo „Slovenke“.

Loterijske srečke od 23. decembra 1899.

Dunaj 66 15 79 77 70
Gradec 12 41 49 18 63

NAZNANILA.

Oznaniilo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, zviša obrestno mero hranilnih vlog s 1. januarjem 1900 od 4%

na 4 $\frac{1}{4}$ od sto in plačuje tudi rentni davek od narastlih obrestij.

Na podlagi zapisnika seje z dne 14. decembra 1899 daje to na znanje

odbor.

Srečno in veselo novo leto

želi vsem svojim častitim kupovalcem iz dežele in mesta, kakor tudi vsem svojim prijateljem in znancem

Fran Sadnikar,
trgovec z železnino v Celovcu. (Burggasse št. 7.)

Srečno voščilo k novemu letu.

Novo leto mi daje zaželjeno priložnost, se vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem za meni izkazano naklonjenost najtopleje zahvaliti, ter prosim, da mi blagovolijo isto še nadalje ohraniti.

Z odličnim spoštovanjem se priporočujoč

Pavl Rebič,

pooblaščen zastopnik c. kr. izjemno priv. tovarne kmetijskih strojev

Ph. Mayfarth & Comp. na Dunaju
v Celovcu, Südbahngürtel št. 10.

Kmetija na prodaj,

obstoječa iz 65 birnov posetve, 7 oralov travnikov, 27 oralov gozda. Gospodarska poslopja so vsa v dobrem stanju. — Več pové lastnik Franc Cankl v Malivasi, pošta Globasnica na Koroškem.

Slavnemu občinstvu in čebelarjem

priporoča podpisani izboren med, garantirani pitanec, v škatljah po 5 kil: kilogr. 60 kr.; v škafih po 40 kil: kilo 56 kr. Med v steklenicah, takomenovani Schleuderhönig, kilo po 1 gld. Pristen brinjevec liter po 1 gld. 30 kr., 3 litre franko za 4 gld. 70 kr. — Sadjevec (Säuerling) liter po 80 kr. — Fina stara slivovka liter po 1 gld., večje partije po dogovoru.

Posilja proti poštnemu povzetju

Egid Jeglič, čebelar in trgovec
na Selu, pošta Žirovnica na Gorenjskem.

Jakob Petschounig,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovito usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarstvo orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

[Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

vseh nadomestkov za kavo ima zajamčeno

pristna Oelz-ova kava

odlično mesto. Zato se po svojih izjemno izvrstnih lastnostih hitro vpeljuje kot prijateljica res dobre kuhinje.

Samo pristna:

v rudečih zavojih z belimi trakovi.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

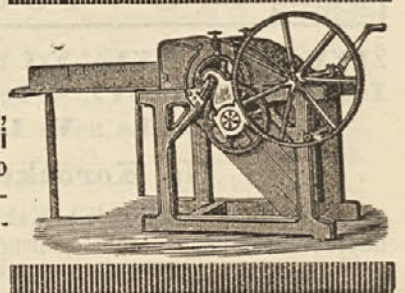
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse št. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobo na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Tiskarna družbe sv. Mohorja se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitek itd. po najnižjih cenah.

Pristne

kranjske klobase,

pravi borovničar in brinjevec, žimo od 60 kr. naprej, pošilja

Albin Rant,

trgovec v Kranju.

C. in k. dvorna tovarna za orgle

bratov

RIEGER

v Krnovem (Jägerndorf)

avstr. Šlezija

izdeluje izvrstne in cene cerkvene orgle.

E. ZBITEK

podobar v Novosadu pri Olomucu na Moravskem

izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

Ceniki se pošiljajo zastoj.

Slovensko vinogradniško društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejeno zavezo priporoča svojo veliko zalogo pristnih domačih vin, starih in novih iz Dolenjske, Štajerske, Istre, Vipave in Goriške. Vino je deloma doma prešano, isto oddaja se v sodih in fino v steklenicah. Zaloga in kletarstvo na Glincah št. 20 pri Ljubljani na lastnem posestvu. Na zahtevo pošiljajo se uzorci brezplačno.

Brady-jeve

želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady.

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Umetnijski zavod za slikarje na steklo.

B. Škarda
v Brnu.

Odlikovan osemkrat s prvimi darili.

Poseben zavod za slikana cerkvena okna v vsakem slogu in vsaki izpeljavi.

Ceniki, proračuni, načrti in osnutki, kakor vsi strokovnjaški nasveti zastoj.